Dordrecht werd aangewezen als plaats van samenkomst voor de e. k. vergadering.

Met dankzegging sloot Br. C. Rubsaam.

F. H. J. Smith, *Scriba*,
Binnen-Moerdijk, 20 Aug. '89.

Een School met den Bijbel voor Idiotenkinderen.

Het voorl. Bestuur van genoemde school verzond dezer dagen aan de diaconieën onzer vrijgemaakte kerken een tweede circulaire. In die circulaire vraagt het voorl. Bestuur:

I. Van de diaconieën opgave vóór 1 Sept. a. s. van het aantal idiotenkinderen; *a.* die voldoende verzorgd worden; *b.* voor wie opleiding begeerd wordt;

II. dat de diaconieën bij de schoolbesturen en andere corporatiën op Gereformeerden grondslag op zedelijken en stoffelijken steun voor de idiotenschool aandringen, en voorts voorlichting te dezen vragen;

III. dat de diaconieën, die zich de zaak nog niet aantrokken, spoedig en flink de handen aan het werk slaan en zoo gevolg geven aan de uitnoodiging, in de vroeger toegezonden circulaire gedaan;

IV. advies van voorl. Besturen van andere provinciale stichtingen of het moderamen van prov. diac. verg. omtrent de toepassing van art. 187. Acta voorl. Synode.

De diaconieën, die gevolg wenschen te geven aan de uitnoodiging, om de schoolbesturen enz. tot medewerking op te wekken, ontvangen daartoe op aanvrage aan den Scriba gaarne Ex. van de IIe circulaire. (Tot zijn leedwezen verzuimde de ondergeteekende, met het oog hierop een 2e Ex. van de IIe circulaire in te sluiten.)

Van vele kerken, die in den loop dezes jaars ontkwamen, was het adres onbekend. Gaarne wordt opgave hiervan tegemoet gezien, teneinde er gelegenheid zij, ook met die kerken in aanrakieg te komen.

Den 9en September a. s. hoopt het voorl. Bestuur D. V. saam te komen. Met het oog hierop worden de diaconieën nogmaals dringend uitgenoodigd, gehoor te geven aan hetgeen in de toegezonden circulaires werd verzocht.

Namens het voorl. Bestuur van *een School met den Bijbel voor Idiotenkinderen*,
F. Kortlang J.Gzn.,
Scriba te Velp.

MONNIKENDAM, 21 Aug. Ook in de kerk te Monnikendam kwam het door 's Heeren ontferming tot een begin van reformatie.

Toen 't verzoek der broederen, om de vrijmaking der gemeente van de Synodale organisatie, door den kerkeraad was afgewezen, kwamen de broederen tezamen ter verkiezing van nieuwe ambtsdragers.

Zondag j.l., den 18den dezer, werden de gekozenen door Ds. D. J. Karssen, predikant te Amsterdam, in hunne ambten bevestigd.

Onmiddellijk daarna werd door den kerkeraad in eene wettige vergadering 't besluit genomen, dat voortaan voor de geheele kerk te Monnikendam de bestuursregeling van 1816 geenerlei kracht of geldigheid meer zal hebben en de wettige kerkenorde van 1619 geldende zal zijn.

Langs dezen weg van dit besluit kennis gevend, verzoekt de kerkeraad dat zijne gemeente in de gemeenschap der Ned. Geref. Kerken worde opgenomen.

't Adres voor den kerkeraad is:

J. Kater Kz.

Buitenland.

Duitschland. Hebben »de protestgemeenten" in den Elzass zich afgescheiden?

In de »*Allgem. Ev. Luth. Kirchenzeitung*" trekt de redactie partij voor de protestgemeenten in den Elzass. We hebben in dit blad meermalen medegedeeld, dat het liberalisme in de Evangelische landskerk van den Elzass zijne triumfen viert. De kerkelijke leiders schrómen niet om aan gemeenten, waar de leden nog gehecht zijn aan de hoofdwaarheden van Gods Woord, predikanten toe te zenden, die alles, wat der gemeente dierbaar is, loochenen, en dit niet op bedekte wijze, maar openlijk. Uit deze handelwijze der kerkelijke besturen zijn z. g. »protestgemeenten" geboren. Gemeenteleden, die dringend een rechtzinnig prediker gevraagd hadden, en wien een gansch onrechtzinnig man gezonden werd, namen daarmede geen genoegen, maar beriepen een eigen herder en leeraar. Zoo ging het reeds in vier gemeenten.

Het spreekt wel van zelf, dat die protestgemeenten door de kerkelijke liberalisten niet met vriendelijke oogen worden aangezien. In plaats er rond voor uit te komen, dat die gemeenten in den weg zijn, omdat zij moedig voor hun geloof strijden, zoekt men hen voor te stellen als »*separatistisch*." Daarentegen beweert het orgaan van Dr. Luthardt, dat »het leden van onze landskerk zijn, die door het overheerschend liberalisme vanwege hunne belijdenis en hun geweten gedwongen zijn, zich voor een tijd van de landskerk te scheiden, doch met deze in leer en geloof zoo overeenstemmen, dat het Opperconsistorium (de Algemeene synode) hun, nadat zij eene protestgemeente vormden, niet alleen het kiesrecht in de landskerk gelaten, maar hen zelfs in dat recht bevestigd heeft."

»Wanneer men nu leden, die onze landskerk nog altijd trouw blijven en wier eenige misdaad daarin bestaat, dat zij met kerstmis de menschwording van Gods Zoon, op goeden Vrijdag het plaatsbekleedend lijden des Heeren, en bij het Paaschfeest zijn lichamelijke opstanding niet geloochend willen hebben, gelijk dit liberale predikanten bij ons schaamteloos en ongemoeid doen; wanneer men deelen der gemeente, die, omdat zij beslist geen liberaal predikant wilden en daarom gingen protesteeren en zich daardoor voor jaren, ja weldra tientallen, om des geloofs wille zware offers opleggen, van Separatisme beschuldigt, dan bewijst dit aan de eene zijde, hoe machtig zich het liberalisme gevoelt; en aan den anderen kant, hoe onbekwaam het is, om kerkelijke toestanden te beoordeelen.

In de taal der kerk en van het dagelijksche leven noemt men Separatisten dezulken, die zich zonder grond en eigenwillig van de rechtleerende kerk scheiden, en Sectariaten dezulken, die bij het eenzijdig op den voorgrond stellen van leerstukken, van de rechtgeloovige kerk afgeweken zijn en uit kracht hunner dooleer zich van de kerk afzonderen. Maar zoo denken de kerkelijke liberalisten in den Elzass en niet over. Zij leeren omtrent de kerk het volgende: »de mensch is in zijn Godsdienstig geweten en geloofsleven vrij. Bij deze vrijheid hebben wij echter onze wettige kerkelijke instellingen; het is Gods wil, dat op elk gebied van het menschlijk leven orde heersche, dus ook op het terrein der kerkelijke inrichtingen, die slechts het uitwendig omhulsel vormen, waarbinnen het vrij-godsdienstig bewustzijn zich uit, zich levend toont en zich zoekt te volmaken". Van een kerkelijke belijdenis willen zij niets weten, men spreekt van »het Christendom van Christus", waarvan ieder predikant maakt wat hij wil, en daarom bestaat voor hen de kerk slechts in de uitwendige reglementen (verlossing), de ordeningen, die kracht van wet verkregen. Wie zich aan de uitwendige verordeningen niet onderwerpt, is een Sectarist; en hij, die meent, dat de kerk in de macht des Satans is en dat »de Heiligen" de kerk moeten verlaten, opdat zij niet door den Booze verleid worden, is een Separatist."

Opmerkelijk is het, hoe de taal der moderne kerkverwoesters in den Elzass overeenstemt met de voorstanders van de Synodale organisatie in ons land; zij mogen dan voor ethisch, gereformeerd of modern willen doorgaan. Dat zij met blindheid geslagen zijn, blijkt helder en klaar, wanneer wij opmerken, hoe men in Duitschland kalm en juist over de Protestgemeenten oordeelen kan, terwijl ten onzent dit alles blijft ontbreken en men onze doleerende kerken in den separatistischen hoek drijven wil.

Winckel.

Voor Kinderen.

DE ONVERWACHTE VRIEND.

III.

Onze jonkman gevoelde geen lust om daar te blijven. Hij vroeg, hoeveel hij schuldig was. Dat viel niet mee, want het was bijna tien gulden. Doch wat zou hij doen? Hij betaalde en ging weg, niet wetende dat zijn huiswaard een helper was van de dieven, die 's nachts het paard hadden gestolen. 't Waren de twee mannen, die hij den dag te voren had ontmoet, en welke hem met behulp van den derden zijn rijdier hadden athandig gemaakt.

Zoo goed en zoo kwaad als 't ging zette de reiziger nu te voet zijn tocht voort. Doch dat kon hij niet lang volhouden. Zijn voorraad was op, en al ontmoette hij hier en daar een hut, dan dorst hij òf er niet binnengaan, of wel er was voor zeer veel geld niet anders te krijgen dan gedroogd vleesch, hard en onsmakelijk. Daarbij werd het weder guur en dat gevoelde de jonkman te meer, nu hij meer dan één nacht in de open lucht moest doorbrengen. Want na den nacht, toen zijn paard werd gestolen, vertrouwde hij zich bij de lieden in die streek niet meer. En daar was reden voor.

Evenwel wie zulk een leven niet gewoon is, ondervindt er al spoedig de kwade gevolgen van. Zoo ging 't ook hem. Hij werd ongesteld en gevoelde zich weldra zóo ziek, dat hij zich slechts nog met moeite voortsleepte.

Nu was goede raad duur. Het werd onzen zwerveling benauwd om het hart, en in den nood riep hij tot den Heere, dien hij vroeger vergeten had, om redding en uitkomst uit gevaren, waarin zijn eigen roekeloosheid hem had gebracht. Moedeloos en huiverend trachtte hij nog een poos voorttegaan, doch hij gevoelde hoe het hem haast onmogelijk werd. En hij was op het punt zich neder te leggen, en maar af te wachten wat zijn lot zou zijn, toen een onverwacht geluid hem trof. 't Was als hoorde hij niet ver af het gesnater van ganzen, dieren, die hem wel bekend waren, wijl zijn ouders die ook hielden.

't Zal een troep wilde ganzen zijn, dacht hij, doch . . . wie weet. Misschien is hier wel een boerenwoning. In alle geval kan ik beproeven het te ontdekken. Zijn laatste krachten inspannend, sukkelde hij voort op het geluid af. Dat ging niet makkelijk, want hij moest door een boschje, 't welk zóo dicht begroeid was, dat men elk oogenblik bij het loopen in de struiken moest verward raken. Doch de hoop om hulp te verkrijgen maakte, dat onze reiziger daar niet op lette. Eindelijk was hij 't boschje door, en met een kreet van blijdschap ontwaarde hij vlak voor zich een net gebouwd houten huisje, door een kleinen tuin omgeven en door eenige boomen beschaduwd. Op het veld buiten den tuin liepen de ganzen rond, die onze vriend had hooren snateren. In de beek er vlak bij zwommen eenden, en aan allerlei pluimgedierte was geen gebrek.

Zoo snel mogelijk trad onze reiziger op het huis toe. De deur stond open. Een oogenblik aarzelde hij; van welk oponthoud de kippen en ganzen gebruik maakten om zich al snaterend en kakelend achter hem te scharen. En toen onze vriend eindelijk maar binnentrad, volgde hem het gevogelte ook dáar getrouw.

De jonkman bevond zich nu in een voorvertrek, dat er wel zeer eenvoudig uitzag, maar toch tienmaal reiner en beter dan de krotten, waar hij onderweg in vertoefd of in gekeken had. Er stonden eenige heldere, wit houten bankjes rondom een gladgeschaafde tafel. Aan den muur hingen een paar geweren, verscheiden hengelstokken en allerlei kleedingstukken. Door twee vensters keek men in den tuin.

Doch al was er geen gebrek aan levende wezens, menschen zocht de jongeling toch te vergeefs. En juist die had hij noodig. Hij keek in het tweede vertrek, dat wat fraaier gemeubeld was en waar zelfs eenige boeken op de tafel lagen en een schilderij aan den wand hing. Doch ook hier was niemand.

»Dat is vreemd", sprak hij bij zichzelf en een diepe zucht ontsnapte hem.

Hij zette zich neer op een bankje om te rusten, terwijl de ganzen en kippen, nu zij toch niets te eten kregen, gelukkig aftrokken. Terwijl de reiziger daar zoo eenzaam zat, viel zijn oog op iets, dat op tafel lag. 't Was een jachthoorn. Zulk een hoorn vond men toen in elke woning in die streek. Hij diende om de lieden te roepen, als zij in 't veld of ver weg waren.

Dat wist onze Nederlander nu wel niet, maar hij begreep toch, dat die hoorn hem van dienst kon wezen. Hoe moe hij ook zijn mocht, hij ging naar de deur en blies op den hoorn uit alle macht. En . . . geen tien tellen later, daar kwam uit de verte een antwoord, ook een hoorngeschal. Het hart van den jonkman klopte. Zou hij een vriendelijke ontvangst vinden, die hij vooral nu zoo noodig had? Spoedig zou hij het weten, want binnen weinige oogenblikken stond de man, dien hij geroepen en die hem geantwoord had, voor hem.

De binnentredende was een man in de kracht zijns levens, met een open, vriendelijken blik. Een breedgerande hoed beschaduwde zijn gebruind gezicht, en hij droeg een hengelroede in de hand.

Vriendelijk groette hij den jongeling, die eenigszins verlegen staan bleef.

»Ga zitten", zei de huisheer, »wilt ge niet wat drinken? 't Is zoo warm van daag."

»Ik zou liefst allereerst wat rusten", sprak de reiziger; »ik ben niet wel, maar zal wel weer spoedig opknappen."

»Dat geve de Heere!" was 't antwoord.

Verbaasd en verrast zag de jonkman den onbekende aan. Zulke taal had hij in lang niet gehoord. En — wonderlijk niet waar? — die enkele woorden stelden hem al aanstonds omtrent zijn gastheer en de verblijfplaats gerust.

AAN VRAGERS.

Op de vraag *of er nog wonderboomen bestaan als ten tijde van Jona*, moeten we opmerken, dat de vrager in de war kan geraakt zijn doordat er nog boomen zijn, die wonderboomen *heeten*. Die van Jona was werkelijk een *wonderboom*, die in één nacht werd en in één nacht verging. Daaruit volgt, dat men ze thans niet behoeft te zoeken.

Wat men tegenwoordig wonderboomen noemt zijn planten met groote bladeren en die van 3 tot 12 el hoog worden. Ze zijn afkomstig uit Oost-Indië, maar gedijen ongeveer overal. Als ik 't wel heb, heeten zij wonderboomen naar den snellen groei. 't Zijn fraaie gewassen. De eigenlijke naam is Ricinus. Uit de zaden maakt men een olie, die Ricinus-olie heet, of wel wonderolie. Waar die voor dient, kan u, als gij 't niet weet, de dokter wel vertellen.

Hoogenbirk.

Gereformeerde Gezindheid.

Ned. Geref. Kerken.

Zestal: Steenwijk, E. Zwiers te Hoogeveen, O. de Roos te Scharnegoutum en A. G. Honig te Utrecht, allen Theol. cand. aan de V. U., D. M. Boonstra te Zwolle, W. Mulder te Harderwijk en C. L. F. van Schelven te O. en N. Wetering.

Beroepen: Schoonhoven en Hilversum, W. Ringnalda te Harmelen. — Waarder, K. Fernhout te Zwartsluis. — IJselmonde, J. Verhaven, Chr. Ger. pred. te Anna-Jacobapolder. — Oosterend, C. L. F. van Schelven te Oude-Wetering. — Gaastmeer, J. D. te Winkel te Beergum. — Stad aan 't Haringvliet, E. Eisma te Bennekom.

Aangenomen: Rinsumageest en Sijbrandahuis, P. D. de Groot, Chr. Ger. pred. te Naaldwijk.

Bedankt: Koudekerke, G. J. Barger te Driebergen. — Woudsend (3de maal), H. Fransen, rust. pred. te Utrecht. — Anjum, P. J. de Groot, Chr. Ger. pred. te Naaldwijk. — Nederhorst den-Berg, J. Dijkstra, Chr. Ger. pred. te Sliedrecht. — Pijnaart en Heijningen, J. Schotel, Chr. Ger. pred. te Haarlem.

Christelijke Gereformeerde Kerk.

Beroepen: Dalfsen, J. Willerink, Theol. cand. te Meppel. — Lutten, H. Schoenmaker te Veldhuizen (Bentheim).

Synodale Genootschapskerk.

Twaalftal: Tiel, M. J. Adriani te Almelo, J. L. Bommerijn te Den Helder, A. H. Claasen te Egmond-Binnen, W. Haverkamp te Bergen op Zoom, J. Herderschee te Franeker, A. F. Kamp te Heerenveen, C. G. Menzel te Zoeien, G. J. Paré te Tilburg, J. A. Prins te Epe, P. Proost te Koog aan de Zaan, G. van Rossem te Deventer en D. W. Schuuring te Assen.

Zestal: Nijmegen, J. D. van Arkel te Bloemendaal, E. A. G. van Hoogenhuijze en J. Kromsigt te Dordrecht, M. A. van Regteren Altena te Bussum, J. J. Sanders te Lichtenvoorde en A. A. Schouten te Roon.

Drietal: Dordrecht, J. Groenewegen te Delft, W. P. van Lindonk te Kampen en F. W. Stutterheim te Ginneken.

Terzending van beroep: Zaamslag, E. S. Postma te Maria Hoorebeke (België). — Steen, J. Mouthaan te Rottevalle.

Beroepen: Monnikendam, D. van Pota te Papendrecht. — Gameren, J. Dekking te Jaarsveld — Middelburg, J. Vermeer te Zwolle. — Welsrijp, G. H. Bleeker te Tjamsweer. — Woudsend en Vreeland Th. Barbas te Hurwenen. — Wichmond, J. W. Gunning Jr. te Eerbeek. — Kollumerzwaag, J. van der Weide te Aalsum. — Apeldoorn, S. Dijkstra te Hilversum. — Veenendaal, G. J. van Limburgh te Thamen aan den Amstel. — Raalte, B. D. Breumesse te Heino. — Sappemeer, J. W. van Hoogstraten te Edam. Buurmalsen, W. Lamers te Ravenswaaij. — Usseloo, P. Meindersma te Diepenheim. — Haarlem, P. E. Barbas te Deutichem. — Oudega, J. L. Pierson te Halle. — Oudemirdum, J. Wieten te Aalsmeer. — Ouderkerk aan den Amstel, A. J. van Wijngaarden te Mijdrecht — Wijk, J. G. Deur te Leerbroek.

Aangenomen: Holten, J. v. d. Bergen te Gelselaar. — Giessen-Oudkerk, Ph. S. Niermeijer te Ochten. — Houtrijk en Polanen, C. van Koetsveld C.Ezn. te Oosterhout.

Bedankt: Druten, C. van Koetsveld C.Ezn. te Oosterhout. — Vlissingen, Th. Barbas te Hurwenen. — Schoonhoven, J. Vink te Lopik. — Veere, J. van den Bergen te Gelselaar. — Hoog Blokland, H. J. Hulscher te Reeuwijk. — Oud-Delfshaven, J. J. v. d. Lip te Leiden. — Heerjansdam en Kijfhoek, J. F. F. van de Hamme te Wemeldinge. — Delft, R. Faure te Rhenen. — St.-Jansga c. a., H. G. Ubbing te Hasselt. — Montfoort, J. W. F. Gobius du Sart te Nieuw- en St.-Joosland. — Waverveen H. W. Vethake te Schalkwijk. — Aalst, J. Bolkestein te ter Aar. — Spanbroek en Opmeer, W. de Vries te Noordwolde.

Advertentiën.

Vrije Universiteit.

Vijf jaren lang heb ik, met vriendelijke toestemming van H.H. Directeuren, in het jaarverslag een inschrijvingsbiljet, ten behoeve van het studiefonds, aan alle leden en begunstigers der Vrije Universiteit gezonden. Ik dacht op deze wijze velen te bereiken, die mij eene bijdrage, ter voorziening in de jaarlijksche uitgaven van meer dan *tienduizend gulden*, zouden zenden. En ik mag zeggen, ik heb op deze wijze geene geringe bate voor het »fonds" gevonden. Toch hebben verreweg de meesten, op wier hulp ik uitgezien heb, telken jare mijn dringend verzoek met stilzwijgen beantwoord. En daar ik het van mijn zijde zeer onheusch vond, om mij toch maar weer aan te melden, had ik niet langer vrijmoedigheid om op deze wijze voort te gaan.

Ik heb dan ook dit jaar die inschrijvingsbiljetten teruggehouden; in de hoop tevens, dat, waar spreken mij zilver was, het zwijgen goud mocht zijn. Totnogtoe is mij daarvan echter niet veel gebleken. Een enkele slechts heeft mij nog een biljet van vroeger jaren gezonden, en teekent zich »een achterblijver." En als ik nu maar eens vrijuit mijn wensch mag uitspreken, dan hoop ik, dat er nog vele zulke »achterblijvers" zich zullen aanmelden. Ook, om mij de vrijmoedigheid weer te geven, dat ik, D. V., een volgend jaar weer op de gewone wijze een beroep moge doen op ruime ondersteuning van het studiefonds.

Geve de Heere eene verrassende en verblijdende uitkomst op dit verzoek!

Hij kent den wensch van allen, die Hem vreezen; Hun bede heeft Hij nimmer afgewezen.

DE HARTOG.

In de vorige verantwoording van ingekomen gelden stond: A. te M. enz., moet zijn A. F. te H. van de halve-stuiversvereeniging enz.

De H.

Uitgaven van J. A. WORMSER, te Amsterdam.

WERKEN van Dr. A. KUYPER.

Het werk van den Heiligen Geest.
Deel I. **Voor de kerk in haar geheel;**
Deel II en III. **Voor de enkele personen.**
In fraaien stempelb. *f* 8.90; ingen. *f* 7.50.
☞ **Afzonderlijke deelen zijn niet verkrijgbaar.**

Dagen van Goede Boodschap.
I. In den Kerstnacht. II. De Paaschmorgen. III. Op den Pinksterdag. IV. Oud- en Nieuwjaar.
Prijs van de geheele serie in vier fraaie stempelbanden *f* **5.60**; in vier deelen ingenaaid *f* **3.60**.
Elk deel op zichzelf is compleet en verkrijgbaar, geb. à *f* **1.75**, ing. à *f* **1.20**.

Uit het Woord.
Bijbelstudiën.
Tweede serie. Deelen I, II, III.
Part. prijs per deel *f* **3.40**. Gebonden *f* **3.90**.

Honig uit den Rotssteen.
DEEL II,
Part. prijs *f* **2.90**. Gebonden *f* **3.40**.

De Vleeschwording des Woords.
Een deel postf. van pl. m. 19 vel.
Part. prijs *f* **1.90**. Gebonden *f* **2.40**.

De twaalf Patriarchen.
BIJBELSCHE KARAKTERSTUDIEN.
Prijs net ingebonden *f* **1.—**, ingenaaid *f* **0.75**.

De drie Formulieren van Eenigheid.
Voor kerkelijk en huiselijk gebruik
Benevens het
Kort Begrip der Christelijke Religie,
uitgegeven door de Predikanten
C. A. REMIER en B. VAN SCHELVEN.
Vijfde Duizend.
Prijs gecartonneerd *f* 0.40; 25 Ex. *f* 9.50. 50 Ex. *f* 18.—.
In rood linnen stempelband *f* **0.90**.
Groot formaat in stempelband *f* **1.25**.
Dezelfde uitgave met wit papier voor handteekeningen *f* **2.50**.

Tractaat
van de Reformatie der Kerken.
Aan de zonen der Reformatie hier te lande aangeboden op Luthers vierde eeuwfeest.
Prijs *f* 2.50.

„ONS PROGRAM."
Prijs *f* **3.60**, in linnen band *f* **4.50**.

„Sion door recht verlost."
TIJDREDE.
Prijs *f* 0.50.

Tweeërlei Vaderland.
Prijs *f* 0.50.

Het Calvinisme en de Kunst.
REDE
BIJ DE
OVERDRACHT VAN HET RECTORAAT
DER
VRIJE UNIVERSITEIT
op 20 October 1888.
Prijs *f* 0.90.

NIET DE VRIJHEIDSBOOM, MAAR HET KRUIS.
TOESPRAAK ter opening van de
Tiende Deputatenvergadering,
in het eeuwjaar der
Fransche Revolutie.
Prijs *f* 0.40.

EER IS TEER.
TEGEN
Mr. W. H. DE BEAUFORTS
GIDSARTIKEL:
„De Deputatenvergadering"
Prijs f 0.90.

HANDENARBEID.
Overdruk *(ter verspreiding)* uit »De Standaard".
Prijs 15 Cent.
25 Ex. *f* 3; 50 Ex. *f* 5; 100 Ex. *f* 8.

UIT DE DIEPTE.

Leerredenen van Predikanten der Nederduitsche Gereform. Kerken
(DOLEERENDE).

Den 1sten Juli 1889 ving de **vierde jaargang** aan van »**UIT DE DIEPTE**".

Kennelijk heeft totnutoe in ruime mate de zegen des Heeren op deze uitgave gerust. De leerredenen, in de drie vorige jaargangen opgenomen, hebben duizenden en duizenden verkwikt, gesticht, onderwezen, vertroost.

In menige gemeente zijn deze leerredenen gebruikt in de openbare godsdienstoefening, wanneer een voorganger ontbrak.

Een krachtige getuigenis is door de uitgave dezer leerredenen gegeven tegen de hiërarchie, welke niet schroomde, de deur te wijzen aan ieder, die Gods Woord het gezag toekende boven menschelijke reglementen.

Niet onbelangrijk was de steun, welke de inteekening op deze preekbundels gaf in het eerste jaar aan de Kerkelijke Kas te Amsterdam, en vervolgens, nadat de Reformatie ook in andere kerken van ons land tot stand was gekomen, aan de Gemeene Kas tot ondersteuning van hulpbehoevende kerken en tot stijving van te lage predikantstraktementen. Deze kas ontving reeds eene bate van meerdere duizenden guldens.

Zoo maakten vele kleinen één groote. Zoo wordt de arbeid licht, wanneer men de anden ineen slaat. Zoo toonde God meer dan eenen zegen te kunnen en te willen schenken door een eenvoudig doel.

Met vertrouwen opent de uitgever een vierden jaargang. Hij weet, dat de heeren predikanten gaarne hunne medewerking blijven verleenen. Hij rekent erop, dat niet vele der tegenwoordige inteekenaren zullen afvallen. Bovendien is er menigeen, die den eersten jaar gang of de beide eerste deelen nam, eenigen tijd oversloeg, en nu weer met genoegen een Ex. van den vierden jaargang zal nemen. En eindelijk is er, sedert de uitgave van het eerste deel, een breede schare van jonge leden tot de gemeenschap der Gereformeerde kerken toegetreden, welke wel zullen doen, indien ze zich dit werk aanschaffen, waarin verreweg de meeste predikanten onzer kerken hunne bijdragen leveren.

Elken Donderdag verschijnt een nummer, inhoudende eene leerrede, groot 16 à 20 pagina's compres gedrukt.

Men verbindt zich voor een geheelen jaargang à *f* **3.00**, of 7½ **Cent** per nummer.

Een gedeelte van de opbrengst, ook van den vierden jaargang, wordt gestort in de kas voor Predikantstraktementen onzer kerken.

Bij alle solide boekhandelaren is de inteekening opengesteld.

Amsterdam, Juni 1889.

De uitgever,
J. A. WORMSER.

Oude Boeken
van **Gereformeerde schrijvers** te koop gevraagd, tegen **contant** geld. Aanbiedingen aan de *Heraut*, onder letter A.

Te koop aangeboden:
DE HERAUT van **No. 1—No. 550. De 470** eerste Nos. gebonden in **3 prachtige banden.** Franco brieven lett. B. bur. *Heraut.*

Bij G. K. EGER, te *'s-Hage*, verscheen:
J. C. SIKKEL,
Dienaar des Woords,
De inkomsten der Kerk.
Prijs: 100 exempl. *f* 1.75; 500 exempl. *f* 8.25; 1000 exempl. *f* 15.—.
Minder dan 100 exempl. **2 Cent** per exempl.

Orgelhandel.
G. A. GOLDSCHMEDING,
Warmoesstraat 141, Amsterdam.
Groote en fijne sorteering, billijke prijzen, voordeelige conditiën, volledige garantie.

Uitgaven van J. A. WORMSER, te Amsterdam:
KORTE BESCHRIJVING VAN HET LEVEN
VAN EN DE
WONDERBARE LEIDINGEN GODS
MET
BASTIAAN BROERE,
in Nederland en in Amerika.
MET EENE INLEIDING VAN
J. J. A. PLOOS VAN AMSTEL.
Pred. te Reitsum.
Met portret (lichtdruk) van Broere.
Prijs *f* **0.60.**
Bij getallen ter verspreiding tot veel verminderden prijs.

ACTA
der
Voorloopige Synode
van
Nederduitsche Gereformeerde Kerken
GEHOUDEN TE UTRECHT.
1888.
EERSTE GEDEELTE.
Prijs f 0.90.
TWEEDE GEDEELTE.
1889.
Prijs f 0.80.

Gedrukt ter Kon. Ned. Stoomdrukkerij, Warmoesstraat 106, Amsterdam.